

La porta d'entrada.

Mas de Benafeixines.

malgrat que molt ensorrada, es pot seguir fins arribar al llit del barranc. No s'aprecia cap vestigi d'assut, però atesa l'estretor del buc del barranc, probablement, algun aturall no massa consistent per resistir el pas del temps li desviava el corrent d'aigua. Cal dir que aquesta sèquia també recollia l'aigua de l'altre molí.

MOLÍ GARCÉS II

Arribar-hi és ben fàcil. És a prop de la carretera, i el camí es transitable per qualsevol cotxe.

L'edificació consta de dues parts ben diferenciades. Una, la més vella, roman sense sostre. L'altra, més recent i afegida uns quatre metres, encara conserva la teulada, la revoltonada s'ha enfonsat.

Per entrar a la sala de moltures es passa per una porta amb llinda i llindars de pedra. Els forats que hi resten dels cabirons ens fan palesa l'existència d'una petita golfa sota el sostre.

Era molí d'una mola, aquestes eren catalanes. Sota uns albarzers encara es pot veure la mola volandera.

El càrcol roman ensorrat, però es conserva l'arc d'entrada.

Per baix passava la canalera que vessava l'aigua, de bell nou, al barranc tot just darrere l'assut de l'altre molí.

Entre la bassa i el molí passa el camí que destrueix els primers esglaons de l'escalera, que ens porta a

la bassa i protegeix l'exterior d'una rampa corrent, sense cap tret digne d'esmentar si no és l'escassa potència, tot tenint en compte el desnivell existent entre la bassa i el càrcol.

La bassa és petita, de mitjana fondària i sense cap trestellador. La boca de la rampa és en bon estat. La sèquia que li formia l'aigua, pràcticament, ha desaparegut. En sortir de la

bassa es veu per on passava, després, fins arribar al llit del barranc, cal endevinar-ho. D'assut, si n'hi havia, és molt agosarat reconèixer les possibles restes. Fa uns anys l'aigua d'una font que hi brollava i la del pou les van canalitzar vers la vila d'Albocàsser. Aquests treballs van destruir el llit del barranc trastocant tot el paratge.

Cal remarcar que la sèquia passava entre la paret d'un bancal d'ametllers i una creu montuòria de la que només emergeixen els braços. S'hi pot llegir "1895 M M M". Correspon a Maria Moliner Moliner, del mas de la Lloma. Sofria epilèpsia i rentant la bugada en un toll del barranc s'hi va abocar i es va ofegar.

B. Barberà

Un gros tronc de roure feia de botana.